

mõda. Karro istus wanfril ja piddas kahhe käppaga kutsupokki küljest kinni, ja nenda läksid hobbused tullise kiruga koe ja otse taasi. Karro olli agga selle rutto föido párrast wåga uimaseks sanud, ommeti ei olnud temma ihhho tervisel wigga.

Et pois ja farrotantsitaja járrele tullid, on muidogi teada ja kas neid selle eest kïdeti woi laideti, ei tea meie ka mitte.

Küll seal farro mõnda móttles
Mis ka párrast wålja ûtles:
„Teiseks láhháb ilma luggo,
„Múud ka föidab meie suggo
„Ruttust móisad, küllad lábbi,
„Kas se meile núud teeb hábbi?
„Ollen ilmas mõnda náinud,
„Maad ja liinad lábbi káinud,
„Núud ka posti-wanfre sees
„Istusin kui uhke mees!
„Kust mo wanker mõda lendas,
„Mõnni mees seal mütsi tömbas,
„Móttles: se on suur mees,

„Kes siin föidab wanfre sees! —
„Waatke wennad! Wändra metsast,
„Kuulge liinud puude otsast:
„Et mo föit on káinud rutto,
„Tewad rahwas paljo jutto!”

Paris ja Parradis.

Üks riikas naesterahwas Saksvälaal, kelle esimenne mees olli árra furnud ja jálle teissele mehheli läinud, juhtus ühhel pámal üksi koe, kui üks kultsus ridis reisi-sel sisse astus ja nattukest leiba passus. Naesterahwas olli lahke innimenne, küssis ühte ja teist járrele, ja wimaks ka sedda, kust ta tulnud ja kuhho ta láhháb? Wöeras kõtiš: „Parisist tullin ja Parisi láhhán jálle taggas!”

„Woi Parradisi!” húdis naene rómo párrast, kes wahhet ei teadnud tehha, mis Paris — se on Prantsussema pealin — eht Parradis olli. Kas olled minno önnist meest ka náinud? Kuidas temma kássi seal káib?”